

Vakantie Spanje deel 7

Op de ringweg rondom Benidorm staan op diverse rotondes fontein met geweldige bouwwerken. Er zijn veel pretmarken te bezoeken, ik noem een paar zijstraten: Aqualandia, Mundomar, Terra Mitica, Terra Naturel, één voor één de moeite waard om te bezoeken en elk park neemt toch wel een dag in beslag. Ik kom hier nog op terug.

30 april

Koninginnedag, ook hier. Stichting Oranjefeest bestaat nu bijna 20 jaar en dát moet gevierd worden. We hebben het geweten.....Tjssong, jonge, zelfs de Indo's hebben hun partijtje mee geblazen (normaal gedragen zij zich onzichtbaar....!). Ik heb buurvrouw Mila uitgenodigd mee te gaan naar de El Cisne (normaal een 'antiekmarkt') nabij Benidorm waar dit feest wordt gevierd. Het is jammer dat ik niet eerder op het idee ben gekomen, want haar man, Dave, maakt iedere dag ellenlange

wandelingen. Toen ik het vroeg was Dave al weer weg en zij moet de telefoon bemannen. Dave heeft, als rechtgeaarde Engelsman en dus dol op honden, eens gevraagd of hij Shaka mocht meenemen op één van z'n tochten, maar dat hebben we afgeraden vanwege Shaka's leeftijd.....stel je voor dat hij onderweg mond op bek beademing moet doen hahaha en de dierenambulance zou moeten bellen Het is heel apart om hier Koninginnedag te vieren. Alle Nederlanders uit de omgeving komen bijeen; er zijn kraampjes met de echte Hollandse Haring uit het vat, broodje 'Van alles

en nog wat', broodje Makreel (zo gewoooooon), van het vet druipende Oliebollen (natuurlijk liep die tent van geen meter; we zijn goed maar niet gek, zeg), Saté/kip (als je trek hebt is alles lekker) en zelfs Pangsit (nou nou, de Indo's weten er ook wat van: 3 stuks – van die mini's - met saus voor € 1,00 en dan nog: 'meprouw die kroepoek moet u ook eens proberen, hééél speciaal', jaja.) en meer etenswaren, een draaiorgel, 'boeren/boerinnen' in klederdracht, oranje hoofdeksels of wat er voor door moet gaan, een poppenkast met acteurs (van een plaatselijke amateur toneelvereniging) als Jan Klaassen en Katrijn (vreselijk gelachen en oh, wat had ik graag meegedaan..., thema: het

toekomstige huwelijk van de kroonprins van Spanje) en natuurlijk de onontbeerlijke rommelmarkt. Folders over ziektekostenverzekering, abonnementen op weekbladen en nog meer info, je wordt ermee doodgegooid. Zelf hebben we 'De Hallo' gekocht, een weekblad

dat iedere vrijdag verschijnt en een aparte tv gids heeft. Het scheelde daar toch € 0,45 cent met de plaatselijke winkel in La Cala en ja, ik kijk ook op één eurocent, tenminste als het mij zo uitkomt en, sobats, dat komt heel weinig voor hoor! De Hallo kopen we iedere week, want er staan behalve de plaatselijke broddel ook nieuwtjes in uit Nederland. In het midden een groot terras met band. Het kostte moeite om een plekje te veroveren en iedereen was al aan een pilsje om de dorst te lessen en een enkeling was al lichtelijk beschonken.....Al dansend ontmoetten we diverse andere kennissen, wéér een pilsje en sommigen waren erbij van die 'lekkere' kèpèt, – niet wij... - (nogmaals we hebben het hier niet over de allerjongsten onder ons). Het mag de pret niet drukken, toch?

Het is altijd spannend om iets van je gading te vinden op de rommelmarkt, want er is werkelijk van alles te koop. 'Ben uiteindelijk geslaagd in een reiswekker (de onze is zo oud en afgetakeld, heeft geen achterwand meer en kan niet 'staan', maar kip nèks en blijft het doen die zielenpoot; ik had toch grote moeite afstand te doen van dat trouwe oudje na alle diensten en reizen).

Voor € 1,50, een gloednieuwe. Ook een champagneglas (€ 0,50) gekocht omdat er één is gesneuveld en nog wel van de huiseigenaar.

M'n mooiste koop is een boek van Hella S.

Haasse 'Het dieptelood van de herinnering'. Oh ja, ook een *gratis* kalender bij een van de kraampjes. Moet je nooit tegen een Nederlander zeggen, want ze waren binnen de kortste keren van de kraam gegrist (we hadden er toevallig ook één nodig).

We besloten om bronwater bij te tanken bij Fuente de Moli in Finestrat in de bergen (lekker gratis). Nou zeg, er stonden toch een paar wachtenden vóór me met tig waterflessen bij zich.....daar kan ik absoluut niet tegen. In de supermarkt laat ik ook regelmatig m'n wagentje met boodschappen voor wat het is staan wanneer er file is bij de kassa! Peter is

onderweg diverse keren gestopt om foto's te maken.

Omdat we er toch langs kwamen ff langs Carrefour (ik ben in de auto gebleven) om cartridges en enkele 5 liter flessen water te kopen (dan maar niet zunig zeggen ze in Zeeland) en daarna heerlijk in 'ons' tuintje gewerkt.

's Avonds naar tv gekeken hoe Nederland Koninginnedag gevierd heeft.

Dag sobats, tot een volgende keer, met lieve groetjes Mila

Vakantie Spanje deel 8

Hallo sobats,

Hier ben ik dan weer.....we moeten leren ons onthaasten, want om eerlijk te zijn hebben we het te druk. Door dat haasten gebeurt er van alles en nog wat tegelijkertijd. Om een voorbeeld te noemen:

1 mei

Dag van de Arbeid, en dat was het ook voor ons. Deel 6A en 6B moest en zou nog op tijd naar Olga worden verstuurd voordat zij op vakantie zou gaan. Helaas, ons internetcafé was gesloten en we hadden ook nog een afspraak met Delfin in ons lievelingscafé Marina aan het strand (13.00 uur). Peter liet zich niet uit het veld slaan en wist nog een internetcafé bij hotel Bali een paar meter verderop. Heel uitnodigend gesloten!

Ik zei nog: la ma, maar Peter trapte op het gaspedaal richting Benidorm. We verwachten logé's en gasten en om die reden (nou zó altruïstisch is het niet hoor sobats, want het niveau van z'n fles cognac was aardig aan het zakken) moesten we nog diverse drankjes inslaan en je weet maar nooit (een internetcafé). Op de terugweg naar La Cala, hoera: een internetcafé

abierto (=open) in een kleine *supermarkt*. Ik zag er weinig brood in, want bij de meeste kunnen we wel mailen maar geen inhoud van een flopje versturen. Peter ging alleen op onderzoek uit en het was bingo. In alle haast dus verstuurd –we waren al aan de late kant voor onze afspraak - en

toen gebeurde het: Peter woelde al z'n (jas)zakken door voor de autosleutels....Nergens te vinden! Het is toch zoooo gemakkelijk om veel opbergplekjes in een body'warmer' te hebben.....en er werd wat afgemept (op die bodywarmer).

Terug naar het supermarktje en daar ook voor de nodige opschudding gezorgd. De eigenaar keek op de meest onmogelijke plekken mée, bij de gebruikte computer moest de 'bemanning' opstaan en Peter's door de zon gebruide gezicht werd hoe langer hoe bleker. Nada, niënte, niske! Nu had ik ook sleutels van de auto, maar Peter was er niet gerust op (logisch natuurlijk). Terwijl ik achter hem aanliep terug naar de auto deed ik – in een opwelling - een greep in een zak van z'n jasje, dat normaliter nooit wordt gebruikt (is niet af te sluiten) en het ongelooflijke gebeurde: ik had plotseling een bos sleutels in m'n handen.

Ik schijn een goede tjopètter te zijn, want Peter had niets gevoeld en jullie hadden z'n smoelwerk moeten zien toen ik de sleutels voor z'n neus hield. Enfin, z'n hart heeft een goede opdoffer gekregen en hij was echt aan een hartversterking toe!

Die schade hebben we ruimschoots ingehaald bij Marina, een half uur te laat. Met Delfin gegeten: toritilla pimientos con patatas, een paar glazen rode wijn en – ad fundum – een gratis straffe borrel toe (m'n keel stond in brand).

FF een tussendoortje

De flat aan de overkant van ons huis waar we vorig jaar hebben gelogeerd holt met sprongen achteruit. We logeerden toen in de hoekflat op de tweede etage en op de derde etage had een gipsy familie zich genesteld met zeven kinderen. Allemaal snoepjes om te zien en ik was en ben nog steeds bijzonder verrukt van de jongste met z'n

Het bewuste knulletje sliep helaas.....

Rechts ons huidig huis en de weg naar het Spaanse barretje waar ik elke dag ontbijt. Links het v.m. appartement..

krullenbos en donkere ogen en zou hem zo naar huis willen meenemen. De tussenwoning is kleiner met een piepkleine slaapkamer. De huiskamer wordt dan ook als slaapkamer gebruikt en de rest van de kinderen slapen én op het kleine balkon én ook op de galerij. Wij hebben er nagenoeg geen last van gehad, want de kinderen zijn uitermate lief voor elkaar, maar maken wel een pestzooi in de hal. Daarenboven hadden ze nog twee honden en regelmatig moesten we uitkijken dat we niet uitgleden op hopen uitwerpselen die ze gewoon laten liggen. Onze Nederlandse landlords van vorig jaar hoopten dat de familie in september (vorig jaar) zouden verhuizen. Niet alle appartementen zijn overigens bewoond...

Hadden we toen al een somber voor gevoel gehad? Neen, dat was het niet, want we wilden gewoon een groter huis hebben waar onze beestenboel wat meer bewegingsvrijheid had en ik ten minste kon koken. Tot onze beschikking hadden we toen 1½ elektrische kookpit en wanneer ik één pan gebruikte had ik beide pitten nodig. Overbodig te zeggen dat we, ten einde raad, twee maal per dag uit eten zijn gegaan, want het was echt geen doen....En dat heeft ons een heleboel onvoorziene uitgaven gekost.

Nu heeft zich een tweede gipsy familie zich geïnstalleerd op de eerste etage.....De matrassen en 'tapijten' als bedden/dekens gebruikt, worden gelucht op de reling van de galerij en wat ze kwijt willen wordt gewoon van de galerij gekiept. De Nederlanders die allemaal een hoekflat hebben gekocht zijn ten einde raad en de appartementen zijn nu alle te koop. Onze landlords doen het wat handiger: het appartement is te koop en te huur. Helemaal on top woont een zuster van premier Balkenende en nog een andere Nederlander die de toegang tot hun huis met een groot hek hebben afgeschermd. We zijn bij de 'Balkenendes' een keer uitgenodigd en het uitzicht is adembenemend maar wel erg winderig (hoge bomen vangen letterlijk veel wind gagaga, lacht Delfin).

Op 2 mei is Peter in z'n uppie naar Carrefour geweest en heeft een paar extra planten voor de tuin gekocht. Hij is ook een plantenfreak.... Lekker rustig avondje en genoten van de film The Rock met Sean Connery.

Zo sobats, jullie hebben weer wat leesvoer en ik hoop dat het in de smaak zal vallen.